

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΑΘΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΕ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Λυκεσάς Γ.¹, Κουτσούμπα Μ.², Γκιάσος Ι.³,
Τυροβολά Β.²

1. Τ.Ε.Φ.Α.Α., Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο
Θεσσαλονίκης

2. Σ.Ε.Φ.Α.Α., Εθνικό και Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

3. Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Περίληψη

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να εξετάσει την αποτελεσματικότητα του θεατρικού παιχνιδιού στη διαδικασία μάθησης του ελληνικού παραδοσιακού χορού σε μαθήτριες δημοτικού σχολείου. Το ερευνητικό δείγμα αποτέλεσαν 80 μαθήτριες (N=80), της Ε' και Στ' τάξης δημοτικού από δύο διαφορετικά δημοτικά σχολεία της Θεσσαλονίκης. Στο ένα από τα σχολεία πραγματοποιήθηκε πρόγραμμα διδασκαλίας παραδοσιακού χορού μέσα από το θεατρικό παιχνίδι σε 40 μαθήτριες (N=40), διάρκειας πέντε μηνών, ενώ στο άλλο σχολείο εφαρμόστηκε κατά τον ίδιο χρόνο ο δασκαλοκεντρικός τρόπος διδασκαλίας στις υπόλοιπες 40 μαθήτριες (N=40). Η συλλογή των δεδομένων έγινε με τη μέθοδο της παρατήρησης, της βιντεοσκόπησης, καθώς και με ημερολόγιο καταγραφής. Τα αποτελέσματα έδειξαν σημαντική βελτίωση των μαθητριών ως προς την ενεργή

Αλληλογραφία

Γεώργιος Λυκεσάς

Δορυλαίου 57-59, 54454 Θεσσαλονίκη

Τηλ./Φαξ: 2310415695, 6977301632

E-mail: likes@otenet.gr & glykesas@phed.auth.gr

THE EFFECTIVENESS OF A THEATRICAL GAME PROGRAM ON THE LEARNING PROCESS OF GREEK TRADITIONAL DANCE OF ELEMENTARY SCHOOL GIRL PUPILS

G. Lykesas¹, M. Koutsouba², I. Giossos³,
V. Tyrovola²

1. Department of Physical Education & Sport
Science, Aristotle University of Thessaloniki

2. School of Physical Education & Sport Science,
National & Kapodistrian University of Athens

3. Hellenic Open University

Abstract

The purpose of this study was to examine the effectiveness of the theatrical play on the learning process of Greek traditional dance of elementary school girl students. Eighty girls (N=80), pupils of fifth and sixth grade from two different elementary schools of the city of Thessaloniki, Greece, participated in the present study. In one of the schools, Greek traditional dances were taught through theatrical games (N=40), while at the same time in the other school a teacher-centered teaching approach was followed (N=40). The class duration was five months for both groups. Data was collected through observation, video recording and diary. The results showed that a significant improvement took place in the active participation of the girl pupils, in their attitudes towards the subject matter of Greek traditional dance as well as in its understanding and appreciation,

Correspondence

Georgios Likesas

57-59 Dorileou Str., 54454 Thessaloniki, Greece,

Tel./Fax: +30-2310415695, 6977301632

E-mail: likes@otenet.gr & glykesas@phed.auth.gr

συμμετοχή τους στο μάθημα του ελληνικού παραδοσιακού χορού, τη στάση τους απέναντι στο γνωστικό αυτό αντικείμενο, καθώς και την κατανόηση του αντικειμένου και την ανάπτυξη πολιτισμικής συνείδησης των μαθητριών, μέσα από τη χρήση του θεατρικού παιχνιδιού. Συμπερασματικά, η χρήση του θεατρικού παιχνιδιού αποτέλεσε ένα άριστο μεθοδολογικό εργαλείο για τη διδασκαλία του ελληνικού παραδοσιακού χορού, καθώς και για τον σχεδιασμό και την αξιολόγηση του προγράμματος, σε μαθήτριες δημοτικού σχολείου.

Λέξεις-κλειδιά: διαδικασία μάθησης, θεατρικό παιχνίδι, παραδοσιακός χορός, μαθήτριες.

Εισαγωγή

Το θεατρικό παιχνίδι στην εκπαίδευση αποτελεί μια νέα παιδαγωγική αντιμετώπιση, δράση και προσέγγιση με κύριο άξονα το παιδί. Μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, τόσο στη Γενική όσο και στην Ειδική Αγωγή, προς εκπλήρωση διαφορετικών στόχων (Κοντογιάννη, 2000). Στοχεύει όχι μόνο στη θετική ενίσχυση του ψυχικού κόσμου και της συναισθηματικής ωρίμανσης, αλλά και σε μια ευρύτερη εξέλιξη και βελτίωση των μαθητών/-τριών που συμμετέχουν στην πράξη. Οι επικοινωνιακές δεξιότητες, οι διαπροσωπικές σχέσεις και οι καθημερινές αντιδράσεις ελέγχονται και εξετάζονται σε μία παρέμβαση θεατρικής αγωγής καθώς αυτή επιδρά σε επίπεδα φυσικά, συναισθηματικά, νοητικά και κοινωνικά, αλλά και στο να δημιουργεί καινούργια κινητικά και εκφραστικά μοντέλα (Faugre & Lascar, 2001; Crimmens, 2006).

Με το θεατρικό παιχνίδι το παιδί αναπαράγει τον κόσμο, τον ερμηνεύει, τον σχολιάζει, τον οικειοποιείται, τον καθορίζει και τον καθιστά περιεχόμενο της συνείδησής του. Όσο πιο παιγνιώδης

while it developed cultural awareness of the girl pupils, when theatrical game was used in the teaching process. In conclusion, theatrical game was proved as an excellent methodological tool for the teaching of Greek traditional dance, as well as for the designing and the evaluation of the teaching program, of girl pupils.

Key-words: learning process, theatrical game, traditional dance, girl pupils.

είναι αυτή η προσπάθεια τόσο καλύτερα και ουσιαστικότερα το παιδί εισέρχεται στον κόσμο χωρίς να ταπεινώνεται, να αφομοιώνεται και να εξουθενώνεται ως πρόσωπο (Γιάνναρης, 2001). Το είδος της μάθησης στο οποίο στοχεύει το θεατρικό παιχνίδι έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά: πρόκειται για μάθηση βιωματική, συνεργατική, ενεργητική, μάθηση που προωθεί την κριτική σκέψη και αναπτύσσει το αίσθημα της κοινωνικής ευθύνης (Αυδή & Χατζηγεωργίου, 2007; Κουρετζής, 2008). Ειδικότερα, ο Vygotsky (2003) υποστηρίζει ότι το «παιχνίδι» είναι μια έμφυτη δραστηριότητα του παιδιού βασισμένη στον αυτοσχεδιασμό. Ο δάσκαλος δίνει το ερέθισμα και τα παιδιά αυτοσχεδιάζουν. Είναι τρόπος με τον οποίο το παιδί σκέφτεται, ξεκουράζεται, εργάζεται, θυμάται, δοκιμάζει τις δυνάμεις του, δημιουργεί και συγκεντρώνεται. Βάση σε αυτό αποτελούν οι τεχνικές του θεάτρου και τα απλά στοιχεία της θεατρικής έκφρασης, τα οποία διαπλέκονται και εκδηλώνονται μέσα από τον παιγνιώδη χαρακτήρα της σωματικής έκφρασης (Faugre & Lascar, 2001; Vygotsky, 2003).

Τα αποτελέσματα ερευνών σχετικά με το μάθημα της Φυσικής Αγωγής (ΦΑ)